

11 Μαρτίου, 1994

[ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΥΓΕΝΙΑ ΑΒΡΑΑΜΙΔΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ου η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 96/92)

---

5 *Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου — Υπάλληλοι — Προαγωγές — Επανεξέταση μετά από ακύρωση λόγω αντισυνταγματικής συγκρότησης του Διοικητικού Συμβουλίου — Παρανόμως λήφθηκε υπόψη απόφαση της Συμβουλευτικής Επιτροπής, μερικότερη απόφαση στη διαδικασία προαγωγής, που άρχισε με πράξη του παράνομα συγκροτούμένου Διοικητικού Συμβουλίου.*

10 Οι αιτητές προσέβαλλαν με την προσφυγή τους την απόφαση του καθ' ου η αίτηση, σύμφωνα με την οποία το ενδιαφερόμενο μέρος προήχθη, στα πλαίσια επανεξέτασης της υπόθεσης, αναδρομικά από 1/4/90 στη θέση Ηχολήπτη Ι, αντί των ιδίων.

15 Ένας από τους ισχυρισμούς των αιτητών, ήταν ότι καθώς ελήφθησαν υπόψη οι υποκειμενικές κρίσεις από τις συνεντεύξεις των υποψηφίων, που διαμορφώθηκαν από τις εντυπώσεις και κρίσεις της Συμβουλευτικής Επιτροπής, της οποίας η συγκρότηση έπασχε γιατί ήταν συνέπεια διαδικασίας η οποία είχε ξεκινήσει από όργανο (Διοικητικό Συμβούλιο) το οποίο σε μεταγενέστερο στάδιο είχε κριθεί από

20 Το Ανώτατο Δικαστήριο ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

25 Η απόφαση για ενεργοποίηση της διαδικασίας για την πλήρωση της θέσης λήφθηκε το 1983 από το Διοικητικό Συμβούλιο, που ήταν

τότε ένα παράνομα συγκροτημένο όργανο. Το γεγονός αυτό από μόνο του, επέφερε την ακυρότητα όλων των άλλων μερικοτέρων πράξεων που επακολούθησαν (συμπεριλαμβανομένης και της Έκθεσης της Συμβουλευτικής Επιτροπής) ανεξάρτητα από την οποιαδήποτε υπόσταση της Επιτροπής. Το συμπέρασμα αυτό, υποστηρίζεται και από την απόφαση στην υπόθεση *Γεωργία Ιωάννου ν. Ρ.Ι.Κ.* 5

Στο επόμενο ερώτημα, κατά πόσο η Έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής έπαιξε οποιοδήποτε ρόλο στη λήψη της επίδικης απόφασης ακόμα και αν γίνει δεκτό ότι οι κρίσεις αναφορικά με τις συνεντεύξεις που διεξήχθησαν το 1989 δεν λήφθηκαν υπόψη από το Διοικητικό Συμβούλιο, είναι καθαρό από τα πρακτικά του Συμβουλίου, ότι η πλειοψηφία του Διοικητικού Συμβουλίου που έκρινε ότι το ενδιαφερόμενο μέρος ήταν κατάλληλη για προαγωγή βασίστηκε και πάνω στην Έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής, η οποία έπασχε. 10
15

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Ρ.Ι.Κ. ν. Καραγιώργη κ.ά. (1991) 3 Α.Α.Δ. 159, 20

Ιωάννου ν. Ρ.Ι.Κ. (1993) 4 Α.Α.Δ. 1583,

Δημητριάδης ν. Α.Τ.Η.Κ. (1992) 4 Α.Α.Δ. 2582. 25

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου του καθ' ου η αίτηση ιδρύματος με την οποία προάχθηκε στη θέση Ηχολήπτη Ι, το ενδιαφερόμενο μέρος αντί οι αιτητές. 30

Ι. Νικολάου, για τους Αιτητές

ΙΙ. Πολυβίου, για τον Καθ' ου η αίτηση. 35

Cur. adv. vult.

ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ.: Οι αιτητές που είναι επτά σε σύνολο με την παρούσα προσφυγή ζητούν ακύρωση της απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου του Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου (ΡΙΚ) με την οποίαν προήχθη στη θέση Ηχολήπτη Ι από 1.4.90 το ενδιαφερόμενο μέρος Άννη Κτωρίδου. 40

Η επίδικη απόφαση κοινοποιήθηκε στο προσωπικό του Ρ.Ι.Κ. με εγκύκλιο ημερ. 3.12.91, και λήφθηκε κατά τη συνεδρία του Διοικητικού Συμβουλίου ημερ. 30.11.91. Ήταν το αποτέλεσμα επανεξέτασης της υπόθεσης, μετά την ακυρωτική απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στη *Θεοδώρου κ.ά. ν. Ρ.Ι.Κ.* (1991) 4 Α.Α.Δ. 2056. Το Δικαστήριο ακύρωσε το διορισμό λόγω μη νόμιμης συγκρότησης του Διοικητικού Συμβουλίου του ΡΙΚ ως αποτέλεσμα της απόφασης της Ολομέλειας στην υπόθεση *Ρ.Ι.Κ. ν. Χρίστου Καραγιώργη και Άλλου* (1991) 3 Α.Α.Δ. 159. Το Διοικητικό Συμβούλιο με νόμιμη συγκρότηση αποφάσισε με βάση όλα τα ενωπιόν του στοιχεία που ανάγονταν στον ουσιώδη χρόνο, δηλαδή 6.3.1990, την προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους στην επίδικη θέση.

Κατά την επανεξέταση του θέματος το Συμβούλιο είχε ενωπιόν του μεταξύ άλλων εγγράφων και πρακτικά συνεδριών της Συμβουλευτικής Επιτροπής Επιλογής (η "Συμβουλευτική Επιτροπή") ημερ. 2.11.89, 21.11.89 και 2.12.89.

Της επίδικης συνεδρίας του Διοικητικού Συμβουλίου προηγήθηκε επιστολή του Γενικού Διευθυντή ημερ. 26.9.91 προς τη Συμβουλευτική Επιτροπή με την οποία πληροφόρησε τα μέλη της ότι το Διοικητικό Συμβούλιο μετά που επανεξέτασε το θέμα της πλήρωσης της θέσης Ηχολήπτη Ι μετά την ακυρωτική απόφαση του Δικαστηρίου αποφάσισε να παραπέμψει το θέμα σ' αυτή για περαιτέρω και επαρκή έρευνα για το αν η κα Άννη Κτωρίδου ή άλλοι υποψήφιοι ικανοποιούσαν κατά τον ουσιώδη χρόνο (17.6.1989) την απαίτηση του Σχεδίου Υπηρεσίας της θέσης για "τέλεια γνώση της τεχνικής της ηχοληψίας σε εσωτερικούς και εξωτερικούς χώρους για όλων των ειδών τα προγράμματα". Η παραπομπή του θέματος στη Συμβουλευτική Επιτροπή έγινε σύμφωνα με τον Καν. 8(2) των περί Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου (Διορισμοί και Προαγωγαι) Κανονισμών του 1987 (Κ.Δ.Π. 317/87). Ο εν λόγω Κανονισμός έχει ως εξής:

"Το Διοικητικόν Συμβούλιον κέκτηται εξουσίαν, πριν ή προβή εις την λήψιν τελικής αποφάσεως και εφ' όσον είναι της γνώμης ότι εξ αντικειμένου δικαιολογείται περαιτέρω έρευνα υπό της Συμβουλευτικής Επιτροπής της καταλληλότητος των υποψηφίων, να παραπέμψη το θέμα εις την τελευταίαν δι' επανεξέτασιν, περιλαμβανομένης της εξετάσεως ή επανεξετάσεως υπ' αυτής επί μέρους ζητημάτων, και εν τοιαύτη περιπτώσει η Συμβουλευτική Επιτροπή υποβάλλει συμπληρωματικήν περί τούτου έκθεσιν, δεόντως ητιολογημένην, εντός δεκαπέντε ημερών από της παραπομπής εις αυτήν του θέματος ή των επί μέρους ζητημάτων."

Η πιο πάνω επιστολή του Γενικού Διευθυντή τέθηκε ενώπιον της Συμβουλευτικής Επιτροπής στις 22.10.91 αλλά δεν έγινε αποδεκτή. Η Συμβουλευτική Επιτροπή, αφού βασίστηκε και πάνω σε σχετική γνωμάτευση του Νομικού Συμβούλου της Συντεχνίας ΣΥ-ΤΥΡΙΚ, θεώρησε ότι δεν υπήρχε λόγος για επανεξέταση, εφόσον, όπως αναφέρεται στα σχετικά πρακτικά, η απόφαση ακυρώθηκε όχι για θέμα ουσίας αλλά “επί νομοτεχνικού και νομοτυπικού θέματος”. Η Συμβουλευτική Επιτροπή παρέπεμψε το Διοικητικό Συμβούλιο στη σελ.5 της Έκθεσης του Νιόβρη 1989 όπου αναφέρεται ότι όλοι οι υποψήφιοι είναι κατάλληλοι για διορισμό. Στην Έκθεση αναφέρεται επίσης ότι η Συμβουλευτική Επιτροπή είχε διεξαγάγει συνεντεύξεις για να διαπιστώσει την “επάρκεια στην εκτέλεση των καθηκόντων της θέσης” όπως προνοεί το Σχέδιο Υπηρεσίας. Στους υποψήφιους είχαν υποβληθεί σχετικές ερωτήσεις και ακολούθησε αξιολόγηση των υποψηφίων αναφορικά με την απόδοσή τους στις συνεντεύξεις.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του ΡΙΚ, κατά την επίδικη συνεδρία του, ασχολήθηκε με την ερμηνεία του Σχεδίου Υπηρεσίας και κατά πόσο το ενδιαφερόμενο μέρος πληρούσε την απαίτηση για “τέλεια γνώση της τεχνικής της ηχοληψίας . . . . .” εφόσον η Συμβουλευτική Επιτροπή στην οποία παραπέμφθηκε το θέμα αρνήθηκε να εκφέρει εκ νέου άποψη.

Το Συμβούλιο διχάστηκε πάνω στο θέμα. Τρία μέλη του Συμβουλίου έκριναν ότι ένα άτομο για να θεωρείται ότι κατέχει τέλεια την τεχνική της ηχοληψίας σε εξωτερικούς χώρους, θα πρέπει να έχει και θεωρητική αλλά και πρακτική γνώση. Η θεωρητική κατάρτιση από μόνη της δεν καθιστά την γνώση της τεχνικής τέλεια, και η Κτωρίδου Άννη, σύμφωνα πάντα με τα τρία μέλη του Συμβουλίου, αφού δεν εκτελούσε καθήκοντα ηχοληψίας σε εξωτερικούς χώρους, δεν ικανοποιεί την απαίτηση του Σχεδίου Υπηρεσίας για τέλεια γνώση της τεχνικής της ηχοληψίας σε εξωτερικούς χώρους.

Τα υπόλοιπα τέσσερα μέλη του Συμβουλίου διαφώνησαν με την πιο πάνω άποψη και αφού, μεταξύ άλλων, αναφέρθηκαν και στην άποψη της Συμβουλευτικής Επιτροπής που έκρινε ότι η Κτωρίδου Άννη είναι κατάλληλη για προαγωγή, αποφάσισαν ότι η υποψήφια Κτωρίδου Άννη ικανοποιεί τις απαιτήσεις του Σχεδίου Υπηρεσίας.

Στη συνέχεια, “το Συμβούλιο, αφού έλαβε υπόψη το σύνολο των στοιχείων των υποψηφίων σε συνάρτηση με τις απαιτήσεις του Σχεδίου Υπηρεσίας της θέσης και ιδιαίτερα το στοιχείο της αξίας

στο οποίο η Κτωρίδου Άννη έχει σημαντικό προβάδισμα, αποφάσισε κατά πλειοψηφία την προαγωγή στη θέση 'Ηχολήπττης Ι' της Κτωρίδου Άννης από την 1η Απριλίου 1990."

- 5 Ο δικηγόρος των αιτητών πρόβαλε βασικά δύο λόγους για ακύρωση της επίδικης απόφασης.

10 Ο πρώτος λόγος αφορά τις συνεντεύξεις που διεξήγαγε η Συμβουλευτική Επιτροπή το Νιόβρη του 1989. Ο δικηγόρος ισχυρίστηκε ότι λανθασμένα συμπεριλήφθηκαν στα στοιχεία αξιολόγησης των υποψηφίων οι υποκειμενικές κρίσεις από τις συνεντεύξεις των υποψηφίων που διαμορφώθηκαν από τις εντυπώσεις και κρίσεις της Συμβουλευτικής Επιτροπής της οποίας η συγκρότηση ήταν αντισυνταγματική. Σύμφωνα με το δικηγόρο των αιτητών η συγκρότηση της Συμβουλευτικής Επιτροπής το 1989 έπασχε γιατί ήταν συνέπεια διαδικασίας η οποία είχε ξεκινήσει από όργανο (Διοικητικό Συμβούλιο) το οποίο σε μεταγενέστερο στάδιο είχε κριθεί από το δικαστήριο ως αντισυνταγματικά συγκροτηθέν. Ανεξάρτητα και πέρα από οποιαδήποτε παρανομία στη συγκρότηση της Συμβουλευτικής Επιτροπής ο δικηγόρος των αιτητών ισχυρίστηκε επίσης ότι οι εντυπώσεις από τις συνεντεύξεις δεν έπρεπε να ληφθούν καθόλου υπόψη γιατί είναι υποκειμενικό στοιχείο κρίσεως, και αναφέρθηκε σε σχετική νομολογία επί του θέματος.

25 Ως δεύτερο λόγο ακύρωσης ο δικηγόρος των αιτητών πρόβαλε τον ισχυρισμό ότι το Διοικητικό Συμβούλιο δεν έκανε έρευνα για να διαπιστώσει κατά πόσο το ενδιαφερόμενο μέρος πληρούσε το προσόν για τέλεια γνώση της τεχνικής της ηχοληψίας και η πλειοψηφία των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου αρκέστηκε στο γεγονός ότι η Συμβουλευτική Επιτροπή έκρινε ότι το ενδιαφερόμενο μέρος ήταν κατάλληλη. Είπε επίσης ότι η ερμηνεία της συγκεκριμένης πρόνοιας του Σχεδίου Υπηρεσίας δεν ήταν εύλογα επιτρεπτή και πεπλανημένα το Συμβούλιο αποφάσισε ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο ικανοποιούσε το απαιτούμενο προσόν. Επίσης ισχυρίστηκε ότι η άρνηση της Συμβουλευτικής Επιτροπής να επιληφθεί εκ νέου του θέματος συνιστά από μόνη της λόγο ακύρωσης επειδή σύμφωνα με το σχετικό Κανονισμό (Καν.8(2) (πιο πάνω)), δεν προκύπτει διακριτική αρμοδιότητα της Συμβουλευτικής Επιτροπής να αποφασίσει αν εδικοιολογείτο ή όχι επανεξέταση.

40 Η απάντηση του δικηγόρου του καθ' ου η αίτηση στα πιο πάνω είναι ότι οι συνεντεύξεις έγιναν από την Συμβουλευτική Επιτροπή και όχι από το Διοικητικό Συμβούλιο. Η Συμβουλευτική Επιτροπή είτε, είναι μία "διαρκής" Επιτροπή (standing committee), η οποία

δε συγκροτείται από πράξη του Διοικητικού Συμβουλίου, παρόλον που η σύνθεσή της αλλάζει ανάλογα με τη θέση που θα πληρωθεί. Έργο της Συμβουλευτικής ισχυρίστηκε, είναι η διακρίβωση της καταλληλότητας των υποψηφίων (eligibility) σύμφωνα με τον Καν.6(3) της Κ.Δ.Π. 317/87 και η ιδιότητά της είναι καθαρά συμβουλευτική (Καν. 3(1)). Επομένως, συνέχισε, οι συνεντεύξεις που έγιναν από τη Συμβουλευτική Επιτροπή είχαν σκοπό να υποβοηθήσουν στη διακρίβωση της καταλληλότητας των υποψηφίων και όχι στην επιλογή του προαχθησόμενου υποψηφίου. Στην προκειμένη περίπτωση τόσο οι αιτητές όσο και το ενδιαφερόμενο μέρος κρίθηκαν κατάλληλοι και τα ονόματά τους παραπέμφθηκαν στο Διοικητικό Συμβούλιο. Συνεπώς κανενός τα συμφέροντα δεν επηρεάστηκαν αφού όλοι θεωρήθηκαν κατάλληλοι για προαγωγή.

Όσον αφορά το δεύτερο λόγο για ακύρωση που προβλήθηκε ο δικηγόρος του καθ' ου υποστήριξε ότι η ερμηνεία του Σχεδίου Υπηρεσίας ήταν εύλογα επιτρεπτή και ότι το Συμβούλιο προτού καταλήξει στην απόφασή του ασχολήθηκε με το θέμα αυτό κατά τρόπο ενδελεχή.

Αφού μελέτησα τους ισχυρισμούς και των δύο πλευρών κατέληξα στο συμπέρασμα ότι η επίδικη απόφαση είναι τρωτή για τους εξής λόγους:

Η απόφαση για ενεργοποίηση της διαδικασίας για την πλήρωση της θέσης λήφθηκε το 1989 από το Διοικητικό Συμβούλιο που ήταν τότε ένα παράνομα συγκροτημένο όργανο. Κατά την άποψή μου το γεγονός αυτό από μόνο του επέφερε την ακυρότητα όλων των άλλων μερικότερων πράξεων που επακολούθησαν (συμπεριλαμβανομένης και της Έκθεσης της Συμβουλευτικής Επιτροπής του Νιόβρη 1989) ανεξάρτητα από την οποιαδήποτε υπόσταση της Επιτροπής. Το συμπέρασμά μου αυτό υποστηρίζεται και από την απόφαση στην υπόθεση *Γεωργία Ιωάννου ν. Ρ.Ι.Κ.* (1993) 4 Α.Α.Δ. 1583 όπου το Δικαστήριο ασχολήθηκε με το ίδιο θέμα. Στη σελ. 1591 λέχθηκαν τα εξής:

“Η απόφαση για ενεργοποίηση της διαδικασίας πλήρωσης της θέσης προερχόταν από αντισυνταγματικά συγκροτημένο όργανο. Αυτό επέφερε την ακυρότητα όλων των άλλων μερικότερων πράξεων που την επακολούθησαν, συμπεριλαμβανομένων και των εκθέσεων της Συμβουλευτικής Επιτροπής ημερομηνίας 1.6.1989 και 13.6.1989.

Η συμπερίληψη στα στοιχεία κρίσεως της προκήρυξης δύο

5 κενών θέσεων ημερομηνίας 23.12.1988, η οποία έγινε με την πρωτοβουλία του αντισυνταγματικά συγκροτημένου Διοικητικού Συμβουλίου του Ρ.Ι.Κ., καθώς επίσης και των εκθέσεων-πρακτικών της Συμβουλευτικής Επιτροπής ημερομηνίας 1.6.1989 και 13.6.1989 που την επακολούθησαν, κατέστησαν για δεύτερη φορά άκυρη τη διαδικασία προαγωγής του Θέμη Θεμιστοκλέους και Πέτρου Πετρίδη. (Βλέπε σχετικά *Άρτα Μεταξύ κ.ά. ν. Επιτροπής Σιτηρών Κύπρου* (1992) 4 Α.Α.Δ. 2608 και *Αντώνης Ορθοδόξου κ.ά. ν. Α.Τ.Η.Κ.* (1992) 4 Α.Α.Δ. 2374).”

10

Στην *Άρτα Μεταξύ κ.ά.* (πιο πάνω) ο Πικής Δ. είπε:

15 “Η απόφαση για την ενεργοποίηση της διαδικασίας για την πλήρωση της θέσης λήφθηκε από κακά συγκροτημένο συμβούλιο και συνεπώς η απόφαση ήταν έκνομη. Ο λόγος της *Ρ.Ι.Κ.* (ανωτέρω) και μεταγενέστερων αποφάσεων [βλ. μεταξύ άλλων *Καλαφάτη ν. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου* (1991) 4 Α.Α.Δ. 935), *Παναγιώτου ν. Δημοκρατίας* (1991) 3 Α.Α.Δ. 270), *Νικολάου και Άλλοι ν. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου* (1991) 4 Α.Α.Δ. 1684 και *Μιχαήλ ν. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου* (1991) 4 Α.Α.Δ. 1756 δεν περιορίζεται στην υπόσταση εκτελεστών πράξεων των αντισυνταγματικά συγκροτημένων οργάνων αλλά και κάθε προπαρασκευαστικής πράξης που σχετίζεται με την εκκαλούμενη απόφαση. Αποτέλεσμα αυτής της διαπίστωσης είναι ότι η απόφαση που κοινοποιήθηκε στις 15.1.91 για την πλήρωση της θέσης και την ενεργοποίηση της προβλεπόμενης για το σκοπό αυτό διαδικασίας ήταν άκυρη. Η διαπίστωση αυτή καταρρίπτει το βάθος της επίδικης απόφασης η οποία πύπτει στο κενό που αφήνει η ακυρότητα της πράξης γένεσής της ....”

30

35 Παραπέμπω επίσης στην απόφαση στην υπόθεση *Νίκος Δημητριάδης ν. Α.Τ.Η.Κ.* (1992) 4 Α.Α.Δ. 2582, όπου εκεί προβλήθηκε ο ισχυρισμός ότι η Αρχή Τηλεπικοινωνιών δεν έπρεπε να ζητήσει νέα συμβουλή και εισήγηση από το Συμβούλιο Προσωπικού και το Γενικό Διευθυντή αντίστοιχα γιατί το μοναδικό μέρος της σύνθετης διοικητικής ενέργειας που ακυρώθηκε ως πάσχον από αντισυνταγματικότητα ήταν η τελική απόφαση. Στη σελ. 2587 αναφέρονται:

40

“Η Αρχή η οποία αρχικά ζήτησε την έναρξη διαδικασίας πλήρωσης των θέσεων, ήταν κακά συγκροτημένη και η σύνθεσή της είχε κηρυχθεί αντισυνταγματική και το γεγονός τούτο επέφερε, κατά την κρίση μου και την εξαφάνιση όλων των άλλων προπαρασκευαστικών πράξεων που ακολουθούσαν (Κυριακόπου-

λος, Ελληνικό Διοικητικό Δίκαιο Γ', 1962, σελ.152). Οι προηγούμενες πράξεις ήταν προπαρασκευαστικές και όχι εκτελεστές διοικητικές πράξεις, οι οποίες με την ακύρωση εξ υπ' αρχής της τελικής διοικητικής πράξης της προαγωγής συμπαρασύρθηκαν και κατέστησαν άκυρες. Ως εκ τούτου βρίσκω ότι η διαδικασία που ακολούθησε η Αρχή κατά την επανεξέταση των προαγωγών ήταν η ορθή και δεν παραβίασε τις αρχές που διέπουν την ανάκληση διοικητικών πράξεων." 5

Το επόμενο ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί είναι κατά πόσο η Έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής έπαιξε οποιοδήποτε ρόλο στη λήψη της επίδικης απόφασης. 10

Ακόμα και αν γίνει δεκτό ότι οι κρίσεις αναφορικά με τις συνεντεύξεις που διεξήχθησαν το 1989 δεν λήφθηκαν υπόψη από το Διοικητικό Συμβούλιο, είναι καθαρό από τα πρακτικά του Συμβουλίου ότι η πλειοψηφία του Διοικητικού Συμβουλίου που έκρινε ότι το ενδιαφερόμενο μέρος ήταν κατάλληλη για προαγωγή βασίστηκε και πάνω στην Έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής η οποία έτασχε. 15 20

Ενόψει των πιο πάνω θεωρώ ότι δε χρήζει εξέτασης οποιοσδήποτε άλλος λόγος για ακύρωση.

Η προσφυγή επιτυγχάνει και η επίδικη απόφαση ακυρώνεται με έξοδα υπέρ των αιτητών. 25

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα υπέρ των αιτητών.